

Familierechtbank Oost-Vlaanderen (afd. Gent), vonnis van 4 juni 2015

Vaststelling vaderschap – Betaling alimentatie – Belang van het kind – Internationale bevoegdheid – Artikel 61 WIPR – Artikel 3 Alimentatieverordening – Gewone verblijfplaats kind in België – Toepasselijk recht – Artikel 62 WIPR – Jamaicaans recht vordering tot vaststelling vaderschap – Toestemming kind – Artikel 62, §1, tweede lid WIPR – Artikel 332quinquies BW – Verzet door de moeder – Verblijfsrechtelijke motieven – Afweging belangen partijen – Artikel 15 Alimentatieverordening – Belgisch recht onderhoudsvordering – Artikel 336 BW

Action en recherche de paternité – Paiement d'aliments – Intérêt de l'enfant – Compétence internationale – Article 61 CODIP – Article 3 Règlement aliments – Résidence habituelle de l'enfant en Belgique – Droit applicable – Article 62 CODIP – Droit de la Jamaïque applicable à l'action en recherche de paternité – Consentement de l'enfant – Article 62, § 1, al. 2 CODIP – Article 332quinquies C. civ. – Opposition par la mère – Motifs liés au droit du séjour – Mise en balance des intérêts des parties – Article 15 Règlement aliments – Droit belge applicable à l'action alimentaire – Article 226 C. civ.

In de zaak van:

S. (volgens dagvaarding) **of S.** (volgens de beschikkingen van 12 maart 2013 (rechtsbijstand) en 10 oktober 2014 (aanstelling voogd ad hoc)) **B.**, zonder beroep, van Jamaicaanse nationaliteit, geboren te Manchester op [...] 1978, voorheen opgesloten in het gesloten centrum te 2330 Merksplas, Steenweg op Wortel 1A maar thans sedert ongekende datum gerepatrieerd naar Jamaica, die **woonst kiest** voor deze procedure op het kantooradres van zijn advocaat te 1080 Brussel, Werkhuizenstraat 7-9, in België gekend is onder Openbaar Veiligheidsnummer [...] en die bij beslissing van het bureau voor rechtsbijstand in deze rechtbank d.d. 12 maart 2013 is toegelaten tot de kosteloze rechtspleging (P.D. nr. [...]) **eiser**, vertegenwoordigd door mr. Serge Manesse, advocaat te 1080 Brussel, Werkhuizenstraat 7-9

tegen

C., studente, wonende te [...], zowel optredend (1) in eigen naam als in haar hoedanigheid van (2) wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige zoon J. (° [...] 2012) **verweerster**, vertegenwoordigd door mr. Tom Van Heuverzwyn, advocaat te 9032 Wondelgem, Helmkruidstraat 21

mr. Katrijn Moesick, advocaat te 9000 Gent, Kortrijksesteenweg 219 in haar hoedanigheid van voogd ad hoc over de minderjarige J. (° Eeklo, [...] 2012 en wonende te [...]) daartoe aangesteld bij beschikking van de afdelingsvoorzitter van deze rechtbank d.d. 10 oktober 2014 vrijwillig tussenkomende partij q.q., verschijnend in persoon

vonnist de rechtbank als volgt.

De rechtbank heeft de partijen gehoord in raadkamer op 12 maart 2015 en de stukken ingezien, inzonderheid:

- de dagvaarding van 2 september 2014
- het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst van de voogd ad hoc, neergelegd ter griffie op 31 oktober 2014,

De rechtbank heeft het debat gesloten op de terechtzitting van 12 maart 2015.

Eerste substituut-procureur des Konings Guy Baesen heeft zijn schriftelijk advies neergelegd ter terechtzitting van 7 mei 2015. De verweerster heeft hierop tijdig gerepliceerd en de rechtbank heeft de zaak in beraad genomen op de terechtzitting van 21 mei 2015.

Relevante feiten en voorwerp van de vordering

1.

De eiser (° [...] 1978) heeft de Jamaicaanse nationaliteit. Hij heeft een feitelijke relatie gehad met de verweerster (° [...] 1992) in 2011-2012, toen hij 33 jaar was en de verweerster 19 à 20 jaar. Tijdens de zwangerschap van de verweerster in 2012 heeft hij de relatie beëindigd.

Op 29 oktober 2012 is de verweerster bevallen van een zoontje J. De vaderlijke afstamming van dit kind staat niet vast.

De eiser heeft dit kind nog nooit gezien.

2.

De eiser vordert de gerechtelijke vaststelling van zijn vaderschap over J. Vooraleer deze vordering te beoordelen vraagt hij de aanstelling van een gerechtsdeskundige met opdracht een DNA-onderzoek te voeren. Verder vraagt hij de veroordeling van de verweerster tot betaling van de gerechtskosten.

3.

De moeder erkent dat de eiser de biologische vader is van J. Zij verzet zich echter tegen eisers vordering omdat de vaststelling van eisers vaderschap over J. volgens haar in strijd is met het belang van dit kind.

Op tegenvordering vraagt zij namens het kind – in een bij voorraad uitvoerbaar te verklaren vonnis - de veroordeling van de eiser tot betaling van een onderhoudsbijdrage van € 100/maand meer betaling van de helft van de (nader omschreven) buitengewone kosten van het kind, vanaf september 2014 en met ontvangstmachtiging. Zij stoelt deze vordering op artikel 336 BW.

Tenslotte vraagt ze de eiser te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten waarbij zij expliciet geen rechtsplegingsvergoeding vordert.

4.

De voogd ad hoc heeft ernstige twijfels of het belang van het kind wordt gediend door de vaststelling van eisers vaderschap. Zij stelt dat de bedoeling van de eiser om zijn vaderschap vast te stellen, enkel is ingegeven om in België een verblijfsrecht te kunnen krijgen.

5.

Het openbaar ministerie adviseert tot de ongegrondheid van eisers vordering wegens strijdigheid ervan met het belang van het kind. Wat de tegeneis betreft (vordering ex artikel 336 BW) adviseert het gunstig voor een bedrag van € 50/maand.

Beoordeling

6. Internationale bevoegdheid van de rechtbank

De eiser heeft de Jamaicaanse nationaliteit zodat het geschil een internationaal karakter heeft.

Gezien de gewone verblijfplaats van het kind/onderhoudsgerechtigde op het ogenblik van de dagvaarding (zoals overigens tot op heden) in Eeklo ligt, is deze rechtbank bevoegd om kennis te nemen van:

- de afstammingsvordering (art. 61 WIPR)
- de onderhoudsvordering (art. 3 van de Alimentatieverordening nr. 4/2009).

7. Toe te passen recht

Overeenkomstig artikel 62 WIPR dient de vordering tot vaststelling van het vaderschap naar Jamaicaans recht beoordeeld, gelet op de Jamaicaanse nationaliteit van de eiser op het ogenblik van J. geboorte.

De onderhoudsvordering dient naar Belgisch recht beoordeeld omdat het kind (schuldeiser) zijn gewone verblijfplaats in België heeft (art. 15 van de Alimentatieverordening juncto artikel 3 van het Haags Protocol van 23 november 2007) en de partijen geen ander recht hebben aangewezen.

8. Vordering tot vaststelling van vaderschap

Naar Jamaicaans recht kan elke belanghebbende een vordering instellen tot vaststelling van vaderschap tussen een man en een kind (art. 10 van de Status of Children Act). Als het biologisch vaderschap wordt bewezen, stelt de rechtbank een verklaring van vaderschap op (*'(...) if it is proved to the satisfaction of the Court that the relationship exists, the Court may make a declaration of paternity (...)'*).

Het Jamaicaans recht voorziet niet in enige toestemming van het kind bij vorderingen tot onderzoek naar het vaderschap over hem. Conform artikel 62 §1, tweede lid WIPR dient daarom het Belgisch recht toegepast (gewone verblijfplaats van het kind) voor de vereiste van en de voorwaarden voor de toestemming van het kind, evenals de wijze waarop zij wordt uitgedrukt. Artikel 332quinquies BW heeft betrekking op deze toestemming.

Ter zake verzet de moeder zich tegen de vaststelling van vaderschap wegens strijdigheid met het belang van het kind (artikel 332quinquies §2 BW).

Ingevolge o.a. het arrest van 7 maart 2013 (nr. 30/2013) van het Grondwettelijk Hof en het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 27 september 2013 (*Rev.trim.dr.fam.* 2014 (samenvatting), afl. 2, 390, noot G.M.) moet de rechtbank in een procedure tot onderzoek naar het vaderschap bij verzet door de moeder tegen de vaststelling van het vaderschap, een concrete belangenafweging maken - waarbij het belang van het kind primeert - maar tegelijk ook de belangen van alle in het afstammingsgeding betrokken partijen in overweging nemen.

Dit betekent dat de rechtbank de vordering ook kan afwijzen in gevallen waarin het kind niet ernstig in gevaar komt door de vestiging van de afstamming, maar waarbij het belang van het kind om geen afstammingsband met de vermeende vader te hebben, de bovenhand neemt op

het belang van de eisende partij bij de vaststelling van deze afstammingsrelatie (zie G. Verschelden in P. Senaeve, F. Swennen, G. Verschelden (eds.), *Ouders en Kinderen*, Intersentia 2013, 33-34 (randnummer 44)).

8.1. Ter zake heeft de eiser de relatie met de moeder beëindigd tijdens haar zwangerschap, heeft hij het kind nog nooit gezien, er nooit naar geïnformeerd, nooit bijgedragen in de kosten van zijn onderhoud, enz..

Op 8 maart 2013 is de eiser opgesloten in de gevangenis te Gent (terwijl hij – buiten deze opsluiting – alsdan verblijft bij zijn toenmalige vriendin Rochelle Douglas in Deurne) en vraagt hij kosteloze rechtsbijstand om een procedure tot vaststelling van zijn vaderschap over J. in te leiden (wat hem is toegestaan op 12 maart 2013). Quasi anderhalf jaar later op 2 september 2014 stelt de eiser plots de vordering tot vaststelling van zijn vaderschap over J. (die dan bijna 2 jaar is), hetzij op een ogenblik dat hij is opgesloten in het gesloten centrum te Merksplas met het oog op repatriëring.

Eensluidend met de verweerster, de voogd ad hoc en het openbaar ministerie is ook de rechtbank van oordeel dat deze chronologie duidelijk aantoonde dat de eiser de vordering slechts heeft gesteld met de enkele bedoeling zijn illegale verblijfstoestand in België te proberen regulariseren (ook al heeft zijn repatriëring dit opzet gedwarsboomd).

8.2. De moeder wantrouwt de eiser volkomen: volgens haar heeft de eiser een crimineel verleden en heeft hij nog andere kinderen waar hij zich niet om bekommert. De moeder is inmiddels 23 jaar. Zij studeert en woont samen met haar vriend sedert 17 februari 2014 en met J. (hoewel J. nog altijd bij haar ouders is gedomicilieerd). Zij heeft via Facebook contact met vrouwen (waaronder twee die in Engeland wonen en met Rochelle Douglas) bij wie de eiser kinderen heeft verwekt en waarnaar hij nauwelijks omziet. Zij wenst geen contact met de eiser die ze totaal onbetrouwbaar acht.

8.3. Het primordiaal belang van J. vereist dat hij – in de mate van het mogelijke – een dubbele afstamming heeft. Ter zake evenwel heeft de eiser geen enkele socio-affectieve band met J., vertoont hij (zelfs kennelijk) niet de minste interesse voor J. en heeft hij zijn vordering slechts om verblijfsrechtelijke motieven ingesteld. Daarom acht de rechtbank het in het belang van J. dat hij geen juridische afstammingsband heeft met de eiser.

8.4. In die omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat het primordiaal belang van J. om geen afstammingsband te hebben met de eiser evenals het belang van de moeder om geen contact te hebben met de eiser, moeten prevaleren op het louter theoretisch belang van de eiser om zijn vaderschap over J. vastgesteld te zien (in de praktijk beoogt de eiser immers geen afstammingsband met J., maar wel een argument om zijn illegale verblijfstoestand in België te proberen regulariseren).

De vordering van de eiser is dan ook niet gegrond.

9. Onderhoudsvordering ex artikel 336 BW

De eiser gedraagt zich naar het oordeel van de rechtbank m.b.t deze tegenvordering.

Overeenkomstig artikel 336 BW kan het kind, wiens afstamming langs vaderszijde niet vaststaat, een onderhoudsbijdrage vorderen op grond van artikel 203 §1 BW van diegene die gedurende het wettelijk tijdvak van de verwekking met zijn moeder gemeenschap heeft gehad. Artikel 338bis BW bepaalt dat deze vordering wordt afgewezen als de verweerder door alle wettelijke middelen het bewijs levert dat hij de vader niet is.

Ter zake staat het vast dat de eiser en de moeder seksuele betrekkingen hebben gehad in de wettelijke conceptieperiode voorafgaand aan de geboorte van J. Verder bewijst de eiser niet dan hij niet de genetische vader is van J. en biedt hij evenmin aan dit te bewijzen (hij vraagt integendeel de vaststelling van zijn vaderschap over J.).

Blijft dan de vraag naar de omvang van de onderhoudsbijdrage.

Het kind vraagt de veroordeling van de eiser tot betaling van een jaarlijks te indexerende onderhoudsbijdrage van € 100/maand evenals van de helft van zijn (nader omschreven) buitengewone school-, vrijetijds- en medische kosten vanaf september 2014 (inleiding van de hoofd- en tegenvordering).

De rechtbank ontbeert elk stuk over de financiële situatie van de eiser en de moeder: de moeder deelt alleen mee dat zij nog studeert, geen inkomsten heeft en samenwoont met haar vriend die een inkomen uit arbeid heeft; de eiser deelt niets mee...

De eiser is gerepatriëerd naar Jamaica (zoals meegedeeld door zijn raadsman op de terechtzitting van 26 februari 2015). Voordien verbleef hij illegaal in België en is hij toegelaten tot de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand. De rechtbank acht het dan ook bewezen dat zijn financiële situatie precair is. Verder is een aparte regeling voor de betaling van de buitengewone kosten praktisch onuitvoerbaar bij gebrek aan elk contact tussen de eiser en de moeder.

Gelet op deze uiterst schaarse gegevens, bepaalt de rechtbank de onderhoudsbijdrage op €50/maand vanaf 1 september 2014. Een ontvangstmachtiging kan hiervoor worden verleend, nu de eiser in het verleden (ook nadat hij kennis heeft gekregen van de tegenvordering) nooit vrijwillig een onderhoudsbijdrage heeft betaald voor J.

Dit vonnis is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad wat de tegenvordering betreft (zie artikel 1398/2 Ger.W.)

10.

Gerechtskosten

De eiser is in het ongelijk gesteld en dient dus veroordeeld te worden tot betaling van de gerechtskosten. De moeder vraagt expliciet geen rechtsplegingsvergoeding.

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK, op tegenspraak,

met inachtneming van de artikelen 2 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en het advies van het openbaar ministerie,

verklaart de hoofd- en tegenvordering ontvankelijk.

verklaart de hoofdvordering niet gegrond en de tegenvordering gegrond als volgt.

veroordeelt de eiser tot betaling aan de verweerster in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van J. (° [...] 2012) van een onderhoudsbijdrage van € 50/maand, vooruit en ten huize van de verweerster te voldoen vanaf 1 september 2014.

bepaalt dat deze bijdrage jaarlijks dient geïndexeerd overeenkomstig artikel 203quater BW (basisindexcijfer mei 2015).

machtigt de verweerster in haar voormelde hoedanigheid om met uitsluiting van de eiser diens inkomen en alle hem door derden verschuldigde geldsommen, rechtstreeks te ontvangen van eisers schuldenaars tot beloop van voormelde onderhoudsbijdrage en dit voor zover de eiser minstens twee maanden in gebreke is gebleven voormelde bijdrage vrijwillig te voldoen.

bepaalt dat de verweerster voor 100% zal bijdragen in de buitengewone kosten van J. en de eiser voor 0%.

veroordeelt de eiser tot betaling van de gerechtskosten, aan zijn zijde niet nuttig te begroten en aan de zijde van de overige partijen telkens begroot op € 0,00.

verwijst conform artikel 1321 §3 Ger.W. naar de opdracht van de Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) van de FOD Financiën betreffende het toekennen van voorschotten op onderhoudsbijdragen en de invordering van verschuldigde onderhoudsbijdragen (voor kinderen). De Dienst voor Alimentatievorderingen kan bereikt worden:

- via de website: www.secal.belgium.be
- telefonisch: 0800/12 302 (gratis nummer)
- per e-mail: davo.centraal@minfin.fed.be
- DAVO Gent, te 9000 Gent, Sint-Lievenslaan 27-31
(davo.gent@minfin.fed.be)

stelt vast dat dit vonnis van rechtswege voorlopig uitvoerbaar is wat de onderhoudsbijdrage betreft (art. 1398/2 Ger.W.).

Aldus uitgesproken op de openbare terechtzitting van de zeventiende familiekamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent van **vier juni tweeduizend vijftien**.

Heeft de zaak volledig behandeld en erover geoordeeld: ondervoorzitter Katrien De Wilde, bijgestaan door griffier Linda De Wispelaere.

